

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí v Bratislave dňa 17. decembra 2012 v trestnej veci obvineného **Ing. V. O. a spol. pre trestný čin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku** podľa § 255 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len Tr. zák.) a iné, o sťažnosti obvineného Ing. V. O. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, zo dňa 2. októbra 2012, sp. zn. 4T 7/2002, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len Tr. por.) sťažnosť obvineného Ing. V. O. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí dňa 2. októbra 2012, sp. zn. 4T 7/2002, rozhodol po námietkach obvineného Ing. V. O., že podľa § 31 ods. 3 Tr. por. členovia senátu Krajského súdu v Žiline Juraj Krupa, JUDr. Mária Urbanová a JUDr. Milan Repáň nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania vedeného proti obvinenému Ing. V. O. na tomto krajskom súde pod sp. zn. 4T 7/2002.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote obvinený, jednak prostredníctvom svojho obhajcu, jednak sám, sťažnosť. V obhajcom podanej sťažnosti (č.l. 2599 – 2600) obvinený namietal, že v postupe senátu krajského súdu, ktorý koná vo veciach, sp. zn. 4T 7/2002, a 3T 1/2009, došlo k závažným pochybeniam. Už v priebehu prejednávania danej veci neboli zohľadnené jeho oprávnené požiadavky na zadováženie časti

vyšetrovacieho spisu nachádzajúceho sa v archívoch vyšetrovacieho orgánu alebo Krajskej prokuratúry v Prešove. V obvineným podanej sťažnosti (2602 – 2604) tento poukazuje na, podľa jeho názoru, konkrétne relevantné skutočnosti, ktoré zakladajú zaujatosť najmä predsedu senátu voči jeho osobe. Namietal, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu vyplýva, že tento sa nezaoberal podaním obvineného z 11. septembra 2012 a neskúmal dôvody námietky zaujatosti, ktoré obvinený v podaní uviedol. Ďalej uviedol, že krajský súd na hlavnom pojednávaní dňa 22. júna 2009 vyhlásil uznesenie, ktorým sa trestná vec obvineného Ing. O. vylučuje na samostatné konanie, pričom obvinený na tomto pojednávaní prítomný nebol a svoju neprítomnosť ospravedlnil pre práceneschopnosť, pričom však krajský súd mu doposiaľ toto uznesenie nedoručil, a to ani na základe jeho písomnej žiadosti. Namietal tiež, že neboli splnené podmienky na spojenie vecí v zmysle § 23 ods. 2 Tr. por., keďže naňho nebola podaná samostatná obžaloba a v tejto súvislosti ani nemožno vykladať toto ustanovenie Trestného poriadku extenzívne s použitím analógie. Poukázal aj na skutočnosť, že po tom ako bola jeho vec vylúčená na samostatné konanie, bol vytvorený v jeho trestnej veci nový spis pod sp. zn. 3T 1/2009, avšak tento neobsahoval celý pôvodný spis, ale len časť v rozsahu 857 strán, pričom o tejto skutočnosti rozhodol predseda senátu sám, avšak podľa názoru obvineného o tom, ktoré čísla budú vyčlenené do nového spisu mal rozhodnúť senát. Navyše v novo vytvorenom spise sa nenachádzali listinné dôkazy svedčiace v prospech obvineného, z čoho vyplýva, že predseda senátu chcel sťažiť právo obvineného na obhajobu. Namietal tiež, že nebol správny postup krajského súdu, keď tento najprv rozhodol o spojení vecí na spoločné konanie a až následne rozhodol o obvineným vznesenej námietke zaujatosti. Súd mal najskôr rozhodnúť o námietke zaujatosti a až potom prijímať ďalšie rozhodnutia. Všetky tieto skutočnosti svedčia podľa obvineného o zaujatosti senátu voči jeho osobe, a preto žiada jeho sťažnosti vyhovieť, napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd, postupujúc v intenciách § 564 ods. 4 Trestného poriadku účinného od 1. januára 2006, po zistení, že sú splnené všetky formálne podmienky predpokladané Trestným poriadkom na podanie sťažnosti – sťažnosť podala oprávnená osoba, proti rozhodnutiu, kde je sťažnosť prípustná a podanie bolo urobené včas, podľa § 147 ods. 1

Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obvineného Ing. V. O. nie je dôvodná.

V zmysle § 30 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca, prísediaci, vyšší súdny úradník, probačný a mediačný úradník, prokurátor, vyšetrovateľ a policajný orgán a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že pre vylúčenie konkrétnej osoby z prejednávanej veci musí byť splnený niektorý z troch dôvodov:

- pomer k prejednávanej veci;
- pomer k osobám, ktorých sa úkon priamo týka a k ďalším osobám;
- pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Zároveň platí, že v súvislosti s vyššie uvedenými dôvodmi môžu vzniknúť pochybnosti o nezaujatosti takejto osoby. Medzi dôvody, pre ktoré možno sudcu vylúčiť z vykonávania úkonov v trestnom konaní pre zaujatosť nepatrí námietka procesného postupu súdu v trestnom konaní (napr. odlišný právny názor súdu na posudzovanie prípadu, než je názor procesnej strany, neakceptovanie návrhu procesnej strany na doplnenie dokazovania).

Obvineným uvádzané skutočnosti nie sú skutočnosťami, ktoré by svedčili o niektorom z vyššie uvedených dôvodov pre vylúčenie sudcov z prejednávanej veci. Skutočnosť, že sa sudca dopustil pochybenia v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou nesvedčí o tom, že by bol zaujatý, resp. nerozhodoval nestranne. Tieto pochybenia môžu byť predmetom prieskumu súdu vyššieho stupňa v odvolacom konaní, kde tento bude môcť posúdiť zákonnosť postupu súdu prvého stupňa v rámci revízneho princípu.

Najvyšší súd konštatuje, že v danom prípade nezistil žiaden dôvod pre vylúčenie sudcov senátu Krajského súdu v Žiline z vykonávania úkonov v predmetnej trestnej veci pod sp. zn. 4T 7/2002, preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 17. decembra 2012

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová